Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36533
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

fulgeat declaratur: ⁊ q̃a cũ iniusti deficiunt ex ipsa aristarũ conteritione
agitur ut grana appareant q̃ latebant. ⁊ Iuq; aristę frangunt̃ granoꝝ
candor ostendit̃ ⁊ q̃a iniquis in supplicia ęterna cadentib̃ sc̃oꝝ iusticia quan
ta ueritate candeat demonstrat̃ Vnde recte q̃q; p iob̃ dicit̃ Iui uen
tilabrũ in manu sua ę & pmundabit̃ aream suam ⁊ & triticũ quidẽ recon
det in horreo. paleas aũ conburet̃ igni inextinguibili Beatus q̃ iob pra
uoꝝ elatio q̃ntra ani aduersione frangat̃ aspiciens. eosq; aristis perceuta
b̃ cõparans dicẽ Sicẽ sũmutates aristarũ ęterent̃ ⁊ q̃a numerũ rigiditas su
piorũ teritur ultime fortitudine frangit̃ q̃ nunc electoꝝ uita despici
ens eleuatur: Seqũr: Quod si ñ ita ę q̃s poterit me arguere
ee mentiri. & ponere ante dm̃ uerba mea: Si ñ ita ę ut loquit̃ ⁊
profecto defalsitate hunc arguere onis habent̃ Iur q̃ dr̃: si ita ñ ę mentiri
me arguere q̃s potest: ⁊ dũ scilicet nouerim q̃d fallace reprehendere cuilibet
licet: S; si loquentis sensii subtili interrogatione discutiam ⁊ quã sint recta
q̃ prauis cuius inuenim̃ Iustus naq; & si q̃d unquam delinquendo lo
quit̃ ⁊ dignus ę ut ab iustis & male uiuentib̃ iudicet̃ Vnde ses̃ uir ami
coꝝ superbia deprimens. ñ solũ si ita ę ueri. ueri ęiam si ita ñ ę ut prauis
neq; quam se reprehendi posse confidat ⁊ q̃a numeri illi recte redarguere
falsa possunt. q̃ falsa agere nesciunt. Ha correptionis ausii pdiunt ⁊ qui
adhuc fallacit̃ uiuunt. dn̄t q̃. Q̃d si ñ ita ę q̃s me poterit arguere ee
mentiri: ac si apte dicat. Ita s̃ cuncta ut prauis. q̃ tam si ita ñ essent
uobis redargui ñ posse ⁊ q̃a dũ adhuc ꝑprie succũbitis alienã reprehen
dere fallaciã ñ ualetis. Vnde & apte subdit̃ Et ponere ante dm̃ uerba
mea Quisq̃s enim fallaciã reprehendit̃ audita cogitans atq; hec ex ueritatis
regula pensans. uerba ante dm̃ ponit̃ ⁊ q̃a apud se inconspectu ueritatis ex
aminat̃ q̃d foris contra fallaciã decernat. Ante dm̃ q̃ppe uerba pone
re ę ⁊ considerato intimo iudice exteriora dicta pensare Iu- q̃ ses̃ ab
amicis superbientib̃ uerba sua ante dm̃ poni posse ñ estimat. ⁊ ac si apte
dicat. Idcirco q̃ loquor ponere ante iudicẽ ñ ualetis. ⁊ q̃a ei uobis fa
cie peccantes abscondimus. Q̃d tamen ex typo eccle nil obstat intelligi.
Que cũ de infirmis suis abhereticoꝝ irrisione reprehendit̃ ipsã irrisio
nis eiꝝ astuciã dedignat̃ ⁊ q̃a tolerabilius d̃o ę ut infirmitate q̃s